

Generála audiencia
8. 1. 2014

Krst

Plné znenie katechézy pápeža Františka:

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes začíname sériu katechéz o sviatostiach, a prvá sa týka krstu. Milou zhodou okolností práve na nasledujúcu nedeľu pripadá sviatok Pánovho krstu.

1. Krst je sviatosť, na ktorej sa zakladá naša viera a ktorá nás zaštepuje ako živé výhonky do Krista a do jeho Cirkvi. Spolu s Eucharistiou a sviatosťou birmovania tvorí takzvanú „kresťanskú iniciáciu“, ktorá je jedinečnou veľkou sviatosťou udalosťou, pripodobňuje nás Pánovi a robí z nás živé znamenie jeho prítomnosti a lásky.

Môžeme sa pristihnúť pri otázke: naozaj potrebujeme krst, aby sme žili ako kresťania a nasledovali Ježiša? Nie je snád' vo svojej podstate iba jednoduchým obradom, formálnym úkonom Cirkvi na udelenie mena novonarodenému dieťaťu? Takáto otázka sa môže objaviť. Svetlo do nej vnášajú slová apoštola Pavla: „Neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom” (Rim 6, 3-4). Nejde teda o formalitu! Je to úkon, ktorý sa dotýka našej existencie až do hĺbky. Nie je jedno, či je dieťa pokrstené alebo nepokrstené, nie je to jedno. Nie je to to isté, ak je niekto pokrstený alebo nepokrstený. V krste sme ponorení do nevyčerpatel'ného zdroja života, ktorým je Ježišova smrť, najväčší skutok lásky v celých dejinách. Práve vďaka tejto láske môžeme žiť novým životom, už nie pod nadvládou zla, hriechu a smrti, ale v spoločenstve s Bohom a bratmi.

2. Mnohí z nás si vôbec nepamätajú slávenie tejto sviatosti, a je to prirodzené, ak sme boli pokrstení krátko po narodení. Nasledujúcu otázku som tu na námestí položil už zo dva-trikrát: kto z vás pozná dátum svojho krstu, nech zodvihne ruku. Kto to vie? Iba niektorí. Nie mnohí. Je však dôležité vedieť, v ktorý deň som bol ponorený do prúdu Ježišovej spásy. Dovoľte mi, aby som vám dal jednu radu. Ba viac ako radu; úlohu pre dnešný deň. Dnes doma zistíte, opýtajte sa na dátum krstu, a tak sa dozviete, aký to bol deň, ten nádherný deň vášho krstu. Urobíte to? [*prítomní odpovedajú: „áno!“*]. Nepočujem nadšenie. Urobíte tak? [*odpovedajú ešte hlasnejšie: „áno!“*]. Dobré, pretože poznať ten šťastný dátum nášho krstu je užitočné. Riziko, že ho nepoznáme, sa prejavuje v tom, že sa nám vytráca z pamäte, čo v nás Pán vykonal, vytráca sa spomienka na dar, ktorý sme dostali. A nakoniec sa stane, že ho budeme považovať iba za

minulú udalosť - ani nie z vlastnej vôle, ale z vôle našich rodičov -, ktorá nemá žiadny dosah na prítomnosť. Musíme prebudiť spomienku na náš krst. Sme povolani, aby sme každý deň prežívali náš krst ako aktuálnu skutočnosť našej existencie. Ak sa nám darí nasledovať Ježiša a ostávame v Cirkvi i s našimi obmedzeniami, krehkosťou a hriechmi, je to práve vďaka krstu, v ktorom sme sa stali novým stvorením a obliekli sme si Krista. Práve v sile krstu, oslobodení od dedičného hriechu, sme zaštepni do vzťahu Ježiša s Bohom Otcom, sme nositeľmi novej nádeje, pretože krst nám dáva túto novú nádej. Nádej kráčať po ceste spásy po celý život. Nik a nič ju nemôže uhasiť, pretože nádej nesklame. Dobre si túto pravdu zapamätajte. Pánova nádej nikdy nesklame. Vďaka krstu sme schopní odpúšťať a milovať aj toho, ktorý nás uráža a ubližuje nám a dokážeme rozpoznať v posledných a chudobných tvár Pána, ktorý nás navštevuje a je nablízku. Krst nám pomáha spoznať v tvárach núdznych a trpiacich osôb, ako aj v tvári nášho blížneho, Ježišovu tvár. Je to tak vďaka sile krstu.

3. Posledný, veľmi dôležitý prvok. Opýtam sa: Môže sa niekto sám pokrstiť? *[prítomní odpovedajú: „nie!“]*. Nepočujem. *[odpovedajú hlasnejšie: „nie!“]*. Nedá sa to. Nik sa nemôže pokrstiť sám. Nikto. Môžeme o krst žiadať, túžiť po ňom, vždy však potrebujeme niekoho, kto nám túto sviatosť udelí v Pánovom mene. Krst je totiž darom, ktorý je daný v kontexte vzájomnej starostlivosti a bratského zdieľania. Vždy v dejinách jeden krstí druhého, ďalšieho a ďalšieho... ako reťaz. Reťaz milosti. Nemôžem sa pokrstiť sám, o krst musím požiadať niekoho iného. Je to čin bratstva, úkon príslušnosti do Cirkvi. V slávení krstu môžeme rozoznať najrýdzejšie črty Cirkvi, ktorá ako matka neprestajne privádza na svet nové deti v Kristovi, v plodnosti Ducha Svätého. Poprosme teda Pána zo srdca, aby sme mohli vždy viac v každodennom živote zakúšať túto milosť, ktorú sme dostali prostredníctvom krstu. Nech pri stretnutí s nami môžu naši bratia stretnúť skutočné Božie deti, pravých bratov a sestry v Ježišovi Kristovi, naozajstných členov Cirkvi. A nezabudnite na dnešnú úlohu, ktorou je zistiť, opýtať sa na dátum svojho krstu. Tak, ako poznám dátum svojho narodenia, tak mám poznať dátum svojho krstu, pretože to je slávnostný deň.

Ďakujem.